

El Rey

Direcció: Alberto San Juan, Valentín Álvarez **Guió:** Alberto San Juan **País:** Espanya **Durada:** 84 min **Any:** 2018 **Gènere:** Comèdia dramàtica
Interpretació: Luis Bermejo, Alberto San Juan, Guillermo Toledo **Fotografia:** Valentín Álvarez **Distribuïdora:** El sur films **Estrena a Espanya:** 05/12/2018
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en castellà

SINOPSI

Una pel·lícula sobre la història recent d'Espanya. Amb protagonistes com el rei Joan Carles I, Franco, Adolfo Suárez, Felipe González, Juan Luis Cebrián, Carrero Blanco, Martín Villa o Puig Antich. Personatges fonamentals de la Transició i de l'arribada de la democràcia al nostre país. El film ofereix una visió diferent del que ens han explicat que va passar a la segona meitat del segle XX en l'àmbit polític i econòmic. Comença el 2014 amb l'abdicació de Joan Carles I i retrocedeix fins al 1948 quan, amb 10 anys, arriba per primera vegada a Espanya. La pel·lícula és el viatge d'un home que, en l'epíleg de la seva vida, rep la visita dels seus fantasmes. (Sensacine.com)

CRÍTICA

13/11/2018 - Alberto San Juan i Valentín Álvarez converteixen en valenta pel·lícula la polèmica, combativa i alhora reeixida obra teatral homònima d'El Teatro de Barrio

El XV Festival de Cinema Europeu de Sevilla estrena nova secció, anomenada Revolucions permanents, en què dona la benvinguda als "rebels d'ànima jove, els que van sempre una mica més enllà", segons escriu Elena Duque en el catàleg del certamen. En aquest apartat –que, també, assegura, "recull propostes la valentia de les quals frega amb allò suïcida"– ocupa un lloc destacat el film **El Rey**, òpera prima del duo format per **Alberto San Juan** (a qui vam veure no fa gaire com a actor a *Las furias*) i **Valentín Álvarez** a partir del text escrit pel primer, que ja va ser representat en les taules espanyoles fa mesos amb tants aplaudiments com polèmiques reaccions, ja que qüestiona la història més recent d'aquest país adormit i passiu després d'una dictadura cruel i una transició cap a la democràcia més que qüestionable.

Només tres actors –el mateix San Juan, **Guillermo Toledo** i **Luis Bermejo** (*Magical Girl*)– es basten, com en l'obra original portada aquí al cinema, per repassar més de mig segle de la Història d'Espanya, ja que encara que l'últim interpreta el monarca emèrit Joan Carles I, pare de l'actual rei Felip VI, els altres dos donen vida, amb molt talent i convicció, a noms fonamentals del segle XX com Adolfo Suárez, Francisco Franco o Felipe González.

Si l'economia actoral és una de les cartes millor jugades per aquesta representació, la posada en escena és així mateix minimalista: un espai únic que empra tan sols uns objectes (un tron, un cigarret, unes ulleres...) per, amb l'ús adequat de la llum, el so i les ombres, construir ambients, atmosferes i estats mentals.

Tot i que els ingredients siguin escassos, al resultat d'**El Rey** no li falta sabor. Sense arribar a la crítica evident, gruixuda i òbvia, el film repassa la trajectòria vital d'un home que, ja ancià i sense exercir el seu poder previ, veu com desfilen davant seu els fantasmals moments que el van convertir en el que va ser: algú entestat a passar als annals de la Història, però... a quin preu?

Des de moments d'una comicitat al·lucinant (la seqüència del vaixell no té preu) fins a d'altres d'un terror magne –on la por al càstig dur serveix per dominar el poble–, el film, una tragicomèdia tenebrosa i de malson, que ha utilitzat declaracions reals de Joan Carles I, extretes de llibres i entrevistes, i d'altres persones reals aquí ressuscitades, així com situacions crucials del destí d'Espanya, és en conjunt una ficció basada en fets i personatges que planteja preguntes, qüestiona les versions oficials dels fets pretèrits i no dona per satisfactori allò que des de dalt s'ha explicat.

El Rey, pel·lícula rodada en una setmana, amb un pressupost d'uns 50.000 € provinents d'una campanya de *crowdfunding*, és una producció d'Alberto San Juan i El Teatro del Barrio. La direcció de fotografia ha estat a càrrec de **Valentín Álvarez** (*¿Cuanto pesa su edificio, señor Foster?*) i en la seva banda sonora se senten les paraules i els acords d'**Albert Pla**, **Chicho Sánchez Ferlosio** i **Johann Sebastian Bach**, entre d'altres.

Alfonso Rivera – Cineuropa.org